

Crna Gora na XIII Bijenalu arhitekture u Veneciji

Zurück

Na 13. Venecijanskom Bijenalu arhitekture biće predstavljeni projekti iz cijeloga svijeta, od kojih 55 nacionalnih paviljona i 66 pojedinačnih izložbi. Petočlani žiri, koji čine troje renomiranih arhitekata Wiel Arets (Holandija), Robert A.M. Stern (SAD) i Benedetta Tagliabue (Italija), njemačka novinarka Kristin Feireiss i kreativni direktor BBC -a, Alan Yentob, imaju zadatak da na ovoj izložbi odaberu dobitnike sljedećih nagrada:

Zlatni Lav za najbolje nacionalno učešće na međunarodnoj izložbi Common Ground;

Zlatni Lav za najbolji projekat na međunarodnoj izložbi Common Ground;

Srebrni Lav za najperspektivnijeg mladog arhitektu na međunarodnoj izložbi Common Ground

Tema 13. Venecijanskog Bijenala arhitekture je „Common Ground“ - „Zajedničko tlo“. I Crna Gora će imati svoj Paviljon na 13. Venecijanskom Bijenalu Arhitekture, naziv izložbe je „Sljedeći korak“, a otvaranje je zakazano 27. avgusta u 19.00 sati u Palazzo Malipiero 3079, San Marco Venecija.

Paviljono će biti otvoren od 29. avgusta do 25. novembra tekuće godine, a moguće ga je posjetiti od utorka do nedjelje u periodu od 10 do 18 časova.

Našu delegaciju čine Komesar Prof.dr Rifat Alihodžić, Zamjenik komesara Lazar Pejović, Kurator: Neda Milačić Bogdanović i Autori Gordana Dragojević, Miloš Laković, Aleksandra Novičević, Slobodan Petrović, Mia Kecojević, Goran Ćuković. Pokrovitelj je Ministarstvo održivog razvoja i turizma

Komesar: Prof.dr Rifat Alihodžić istakao je da tema Common Ground, koju je postavio gospodin David Chipperfield, daje mnoštvo mogućnosti koje se tiču opservacije urbanoga prostora. Moguće reakcije vodile su u dva pravca. Jedan, opšti pogled koji bi definisao univerzalne kategorije problema u prostoru ili njihov značajan dio, i drugi, koji podrazumijeva fokusiranje na lokalne probleme u prostoru.

Gotovo dramatične promjene koje su se dešavale posljednjih dvadesetak godina na cjelokupnom prostoru Crne Gore imale su specifičnosti lokalnog, regionalnog i dijelom globalnog karaktera.

Tome su doprinijeli procesi tranzicije i promjena društveno-političkoga sistema koji su se porceli događati devedesetih godina prošloga vijeka. Oslabljeni društveni mehanizmi sa svim pratećim elementima, nijesu imali snage da kanališu prestrukturalizaciju prostora. Rijetke su zemlje, kao Crna Gora, kojima je prostor resurs od kapitalnoga značaja za buduću razvoj. Nesumnjiv kvalitet togmalog geografskog prostora, pokazao se elementom koji je isprovocirao „agresiju“ na prostor, a očituje se naglim prilivom stranih i domaćih investitora.

Naš prostor susrijeće se i s urbanim problemima globalnoga karaktera, prepoznatim kroz centrifugalno dejstvo gradova na demografiju, što podstiče naglu urbanizaciju. Kao egzistencijalna utočišta, gradovi su izloženi pritisku dva društveno-ekonomska sloja. Sloj moćnih investitora koji su „plombirali“ prostore u centrima radi ekonomske valorizacije. S druge strane, pristigli niži socijalni slojevi, pritiskali su rubove gradova spontanom i nelegalnom

gradnjom. Urbane sredine, usljed toga, našle su se u „sendviču” dviju neugodnih sila koje su djelujući jedna prema drugoj „cijedile” raspoloživi urbani prostor.

U dijelu urbanoga razvoja globalna ekonomska kriza pokazala se pozitivnom jer je obezbijedila predah i pružila šansu da se osmotre rezultati u prirodnom i u urbanom prostoru. Sadašnje stanje i te kako brine i zahtijeva konsolidaciju svih relevantnih faktora koji će osmisлити strategiju tretiranja sveukupnoga prostora. Iz navedenih opservacija proistekao je i naziv temenaše izložbe na predstojećem Bijenalu – Sljedeći korak.

Kritičkom analizom sadašnjega stanja, autorski tim zaključio je da je za rješenje nastalih problema potreban razgovor, prije nego se napravi taj sljedeći korak. Odgovoran razgovor stručnih i dobronamjernih subjekata koji predstavljaju: državni aparat, arhitektonsku struku, investitore i korisnike. Samo u takvoj sinergiji moguće je prostoru koji smo naslijedili vratiti dostojanstvo.

Ovako koncipirana izložba kroz percepciju sopstvenih problema u prostoru pokušava dati doprinos opštem stavu jer je na planeti Zemlji mnogo toga zajedničkoga.

David Chipperfield – direktor 13.Venecijanskog Bijenala Arhitekture je naglasio sledeće:

„Želim da ovo Bijenale slavi vitalnu, uzajamno povezanu kulturu arhitekture, koje će postaviti pitanje o intelektualnoj i fizičkoj teritoriji koju dijelimo. Metodom odabira učesnika, moje Bijenale će podstaći saradnju i dijalog za koji vjerujem da je suština arhitekture, a tema će poslužiti kao metafora za oblast djelovanja arhitekture.

Zanima me ono što je zajedničko arhitektama, od uslova za praksu arhitekture do uticaja, saradnji, istorija i sklonosti koji oblikuju i daju kontekst njihovima djelima. Želim da Bijenale bude prilika kojom ćemo ojačati naše razumjevanje kulture arhitekture kao i da naglasimo filozofske i praktične sisteme koji je određuju. Tema „Zajedničko tlo/osnov” takodje ima jaku konotaciju tla između zgrada, prostora grada. Želim da projekti Bijenala ozbiljno ukažu na značenja prostora zgrada: politički, društveni, i javni milje čiji dio predstavlja i arhitektura. Ne želim da izgubim predmet arhitekture u močvari socioloških, psiholoških ili umjetničkih nagadjanja, već da pokušamo razviti razumjevanje dalekih doprinosa koje arhitektura može dati u određivanju zajedničkog tla/osnova grada. Ova tema predstavlja slobodan čin otpora slici arhitekture onako kako je prikazuju današnji mediji kao projekte potpuno nastale iz uma talentovanog pojedinca. Želim da promovišem činjenicu da je arhitektura usko povezana intelektualno i praktično, dijeleći zajedničke brige, uticaje i namjere.

Moj metod odabira arhitekata će ojačati temu čineći saradnju i dijalog osnovom Bijenala. Pozvaćemo učesnike da predlože svoje postavke ili instalacije ali ćemo ih takodje zamoliti da predlože sa kim žele da ostvare saradnju. Tako će početni izbor tima kustosa biti dalje dopunjen nizom odnosa koji će inicirati upravo arhitekta. Predloženi dijalog će nadamo se premostiti starosne granice, stil, geografiju i pravila. Takodje, na taj način, mogu prepoznati kritičke uloge u drugim dijelovima kulture arhitekture: medije, istraživače i institucije, škole, izdavače, galerije, fondacije itd. Kao rezultat toga će, nadam se, iskoristiti svaki medijum kako bi se ispričala priča o zajedničkom tlu profesije, i grada. Moja namjera nije da napravim ekskluzivnu selekciju projekata na osnovu predrasuda i ukusa ni nekritički inkluzivnu izložbu. Želim da ponudim učesnicima priliku da objasne djelo u širem kontekstu arhitektonske prakse, ne kao demonstraciju njihovog talenta, već ujedinjenja u definisanju naših ambicija i odgovornosti.“

Venecijanski Bijenale je najveća svjetska izložba iz oblasti umjetnosti. Prvi Venecijanski Bijenale održan je 1895, a već od 1907. godine izložbi se pridružuje nekoliko inostranih paviljona. Arhitektura je na Venecijanskom Bijenalu tretirana u sklopu umjetnosti sve do 1980.godine, kada je zvanično počelo 1.Venecijansko Bijenale Arhitekture. Prethodno Bijenale arhitekture (2010), posjećivalo je 2 hiljade posjetilaca dnevno, a informacije je prenosilo 2.408 akreditovanih novinara, od kojih 1.179 iz Italije i 1.229 iz ostatka svijeta.